ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Ιανουαρίου 1994

με την οποία απαιτείται από τη Γαλλία να αναστείλει την καταβολή ενισχύσεως στον όμιλο Bull, η οποία έχει χορηγηθεί κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(94/220/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφοι 2 και 3,

Εκτιμώντας ότι:

(1) Με επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 1993, οι γαλλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι είχαν την πρόθεση να προβούν σε περαιτέρω εισφορά κεφαλαίων στον όμιλο Bull («Bull»), ύψους 8,6 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, εκ των οποίων 7 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα επρόκειτο να συνεισφέρει το γαλλικό κράτος και τα υπόλοιπα η France Télécom.

Στην επιστολή αναφέρεται επίσης ότι, από το συνολικό αυτό ποσό, 4,5 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα καταβάλλονται από το γαλλικό κράτος στην Bull για τη χρήση 1993. Οι γαλλικές αρχές επεσήμαναν στον αρμόδιο για την πολιτική ανταγωνισμού Επίτροπο ότι το γαλλικό κράτος είχε ήδη καταβάλει αντιπροσωπεία. Εκτός αυτού, υποτίθεται ότι η εισφορά κεφαλαίου από πλευράς France Télécom, ύψους 1,6 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, έχει ήδη πραγματοποιηθεί.

Οι πληρωμές αυτές έλαβαν χώρα κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 και, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έχει ακόμη αποφανθεί ως προς τις ενισχύσεις αυτές, πρέπει να χαρακτηρισθούν ως παράνομες.

(2) Με επιστολή της 8ης Δεκεμβρίου 1993, η Επιτροπή ζήτησε από τη γαλλική κυβέρνηση να καθυστερήσει την πραγματοποίηση των εισφορών κεφαλαίου μέχρις ότου ληφθεί σχετική απόφαση: επιπλέον, με την επιστολή ζητά πλήρη στοιχεία σχετικά με τα σχέδια αναδιάρθρωσης της Bull.

Στις 17 Δεκεμβρίου 1993, η Επιτροπή απέστειλε και άλλη επιστολή στις γαλλικές αρχές ζητώντας, σχετικά με το ποσό των εισφορών κεφαλαίου που δεν καταβλήθηκε το 1993, πλήρη στοιχεία ως προς τις εισφορές και επισυνάπτοντας κατάλογο με διάφορα σημεία για το σκοπό αυτό.

Επιπλέον, στην ίδια επιστολή αναφέρεται ότι, εάν δεν ληφθεί απάντηση με τα ζητούμενα στοιχεία εντός 15 εργάσιμων ημερών, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 και να λάβει ανασταλτική απόφαση σχετικά με το μέτρο αυτό.

(3) Η προθεσμία για απάντηση εντός 15 εργάσιμων ημερών έληξε στις 11 Ιανουαρίου 1994. Παρότι ελήφθη απάντηση αναφερόμενη στις εν λόγω επιστολές της Επιτροπής κατά την ημερομηνία αυτή, δεν δόθηκαν απαντήσεις στα τεθέντα ερωτήματα.

(4) Βάσει των πληροφοριών που διαθέτει η Επιτροπή, θεωρείται ότι το μέτρο ενίσχυσης συνίσταται σε περαιτέρω εισφορά κεφαλαίων εκ μέρους του γαλλικού κράτους ύψους 2,6 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

Η εισφορά αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως ενίσχυση, δεδομένου ότι ένας ιδιώτης ενεργών υπό κανονικές συνθήκες αγοράς δεν επρόκειτο να προβεί σε αυτήν. Αυτό αποδεικνύεται από την κρίσιμη οικονομική κατάσταση της Bull και το γεγονός ότι, εκτός από το ποσό των 4 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, τα υπόλοιπα ποσά της τρέχουσας εισφοράς κεφαλαίων προβλέπεται να έχουν εξαλειφθεί στο τέλος της αναδιάρθρωσης του ομίλου.

Εκτός αυτού, η εισφορά κεφαλαίων δεν ανταποκρίνεται στα κριτήρια που θεσπίζονται με την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1984 σχετικά με το μερίδιο που κατέχουν οι δημόσιες αρχές στο κεφάλαιο επιχειρήσεων και την ανακοίνωση της Επιτροπής του 1993 σχετικά με τις δημόσιες επιχειρήσεις του μεταποιητικού τομέα.

(5) Με βάση τα ανωτέρω και όπως αναγνωρίζει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφαση που εξέδωσε στις 14 Φεβρουαρίου 1990 για την υπόθεση C-301/87 (Boussac) [1], εφόσον υφίσταται παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3, η Επιτροπή δικαιούται να λάβει προσωρινή απόφαση με την οποία το ενεχόμενο κράτος μέλος, και εν προκειμένω η Γαλλία, υποχρεούται να αναστείλει αμέσως την καταβολή της ενισχύσεως αυτής προς την Bull και να παράσχει στην Επιτροπή όλα τα απαιτούμενα έγγραφα, πληροφορίες και στοιχεία για την εξέταση της συμβατότητας της ενισχύσεως με την κοινή αγορά.

Πέραν αυτού, βάσει της υφιστάμενης νομολογίας, εάν η Γαλλία δεν συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή, μη αναστέλλοντας την καταβολή της ενισχύσεως, η Επιτροπή, συνεχίζοντας την εξέταση της ουσίας της υποθέσεως, έχει τη δυνατότητα να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων απευθείας, προκειμένου να εκδοθεί απόφαση για τη σχετική παράβαση, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο.

Δεδομένου ότι το άρθρο 93 παράγραφος 3 έχει άμεσες συνέπειες [2] και ότι υπάρχει σαφής και άνευ όρων απαίτηση να ανασταλεί αμέσως η καταβολή της ενισχύσεως, η παρούσα απόφαση ισχύει ως έχει στο γαλλικό νομικό σύστημα χωρίς να απαιτείται τροποποίηση, με περαιτέρω νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις της νομοθεσίας δια της οποίας θεσπίζεται η ενίσχυση.

Η Επιτροπή επισημαίνει σχετικά ότι, όπως προκύπτει με σαφήνεια από τη νομολογία του Δικαστηρίου, όχι μόνον τα εθνικά δικαστήρια αλλά και οι εθνικές διοικητικές αρχές, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, υποχρεούνται να εφαρμόζουν την κοινοτική νομοθεσία αντί της εθνικής σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ των δύο [3].

Η Επιτροπή επέκτεινε επίσης, με ξεχωριστή απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1994, τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 ως προς την παρούσα ενίσχυση καθόσον εκτιμά ότι, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει, η ενίσχυση δεν συνάδει με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1, ούτε με τη λειτουργία της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ) δυνάμει του άρθρου 61 παράγραφος 1 αυτής, ούτε υπάγεται, στο στάδιο αυτό, στις παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφοι 2 και 3.

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σε περίπτωση που ληφθεί στη συνέχεια αρνητική απόφαση σχετικά με την παρούσα ενίσχυση, μπορεί να ζητήσει να επιστραφούν οι τυχόν παράνομες ενισχύσεις που έχουν καταβληθεί κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του άρθρου 93 παράγραφος 3 [4]. Η κατάργηση της ενίσχυσης συνεπάγεται την επιστροφή της συν τους τόκους, βάσει του εμπορικού επιτοκίου στο οποίο στηρίζεται το γαλλικό επιτόκιο αναφοράς [5], και υπολογίζεται από την ημερομηνία χορήγησης της παράνομης ενισχύσεως. Το μέτρο αυτό είναι απαραίτητο για να αποκατασταθεί η προτέρα κατάσταση [6], εξαλείφοντας τα οικονομικά πλεονεκτήματα τα οποία απελάμβανε αδικαιολόγητα η επιχείρηση από την ημερομηνία της καταβολής της παράνομης ενισχύσεως προς αυτήν,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η Γαλλία υποχρεούται να αναστείλει πάραυτα την περαιτέρω καταβολή ενισχύσεως και, συγκεκριμένα, τη σχεδιαζόμενη εισφορά κεφαλαίων ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων σχετικά με την Bull, χορηγηθείσα κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, και να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός 15 ημερών, τα μέτρα τα οποία έχουν ληφθεί προς συμμόρφωση με την απαίτηση αυτή.

Άρθρο 2

Η Γαλλία υποχρεούται, εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας αποφάσεως, να παράσχει όλα τα κατάλληλα στοιχεία και, συγκεκριμένα, τα στοιχεία που έχουν ζητηθεί με την επιστολή της Επιτροπής της 17ης Δεκεμβρίου 1993 προς τις γαλλικές αρχές, τα οποία επιτρέπουν την ουσιαστική αξιολόγηση της ενισχύσεως που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 26 Ιανουαρίου 1994.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) Συλλογή 1990, σ. I-307.

(2) Βλέπε αποφάσεις στις υποθέσεις 77/72, Capolono, Συλλογή 1973, σ. 611, 120/73, Lorenz, Συλλογή 1973, σ. 1974, και 78/76, Steinicke, Συλλογή 1977, σ. 595.

(3) Βλέπε αποφάσεις στις υποθέσεις 166/77, Simmenthal, Συλλογή 1978, σ. 629, και 103/88, Costanzo, Συλλογή 1989, σ. 1839.

(4) Βλέπε αποφάσεις στις υποθέσεις 70/72, Kohlegesetz, Συλλογή 1973, σ. 813, και 310/85, Deufil, Συλλογή 1987, σ. 901. Βλέπε επίσης ανακοίνωση της Επιτροπής στην ΕΕ αριθ. C 318 της 24. 11. 1983, σ. 3.

(5) ΕΕ αριθ. C 31 της 3. 2. 1979, σ. 9, σημείο 15 του παραρτήματος.

(6) Βλέπε απόφαση στην υπόθεση C-142/87, Tubemeuse, Συλλογή 1990, σ. I-959.